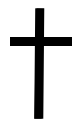


L É P C S Ó K



XV. évfolyam 1. 2. szám

2015. január 4.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja



A tartalomból: Mindenki vágyakozik a boldogságra

2015: A Megszentelt Élet Éve

Egy rendalapító tanúságtétele

Müller Péter: Álruhás angyalok

Nagyapa, hány éves vagy?

Isten pozitív válaszai

Szentmise szándékok január hónapban

- | | | |
|---------|---|---------|
| 1. | +Gazdag Istvánné Ágh Anna, +Szülei és összes +Hozzá tartozóik | (8.00) |
| | | (11.00) |
| | +Horváth György 2. évf. | (18.00) |
| 2. | +Varga János és neje +Berta Anna | |
| 3. | Hálából születésnapon | |
| 4. | +Budavári József 13. évf. | (8.00) |
| | | (11.00) |
| | +Jancsó Mihály és +Szülei | (18.00) |
| 5. | | |
| 6. | +Szikszai József, +Édesapja és összes +Hozzá tartozóik | (8.00) |
| | | (11.00) |
| | | (18.00) |
| 7.-9. | | |
| 10. | Hálából, Jézus és Szűz Mária Szíve tiszteletére | |
| 11. | +Huszka István, +Szülei és összes +Hozzá tartozóik | (8.00) |
| | | (11.00) |
| | | (18.00) |
| 12. | A Szűzanya tiszteletére | |
| 13. | | |
| 14. | +László 14. évf. | |
| 15. | | |
| 16. | +Fera István és +Anna leánya | |
| 17. | +Hitkó László és +Szülei | |
| 18. | +Pócza János, +Szülei és összes +Hozzá tartozó | (8.00) |
| | | (11.00) |
| | +Konsai József és +Szabó Győző | (18.00) |
| 19.-21. | | |
| 22. | +Barka József, +Szülei, és összes +Hozzá tartozó | |
| 23. | | |
| 24. | | |
| 25. | <i>Az egyházközség januárban +Hívei</i> | (8.00) |
| | | (11.00) |
| | +Szépvölgyi János, és felesége +Fogd Terézia | (18.00) |
| 26.-28. | | |
| 29. | +Gubcsó Mihály, +Szülei, és összes +Hozzá tartozóik | |
| 30. | | |
| 31. | | |



Gondolatébresztő...

Miért tiszteljük mi, katolikusok a Boldogságos Szület? - I. rész



Mindenekelőtt nincs okunk rá, hogy ne tiszteljük. A Mária-tisztelet ugyanis nem bálványozás, mert mi Máriát nem imádjuk, ezt csak rosszakarattal lehet ránk fogni; sem nem kisebbítjük vele Krisztus tiszteletét, mert ellenkezőleg Máriát is azért tiszteljük, mert oly közel állott Jézushoz, tehát voltaképp benne is Krisztust tiszteljük elsősorban. Hogy a Mária-tisztelet árt a Krisztus-tiszteletnek? Mióta ártott egy fiú tiszteletének az, hogy mellette és miatta az anyját is tisztelték? S nem éppen az ellenkezőt tapasztaljuk-e mindenütt? Ahol őszinte és mély a Mária-tisztelet, ott eleven a hitélet is és a Máriakegyhelyek, templomok stb. a Krisztus imádásának, a lelkek megtisztulásának és az Isten szeretetének legtermékenyebb melegágyai. Ez azonban még csak negatív ok. Most lássuk pozitíve, miért tiszteljükmi katolikusok a Boldogságos Szület?

Először: mert Isten maga tisztelettel illette, kitüntette, köszöntötte a Boldogságos Szület. Köszöntötte az angyal által. Ha valakinek Isten az angyal által azt mondhatja, hogy „*üdvözlégy, malasztal teljes*,” mégis csak szeretnénk tudni, miért ne mondhatnánk azt neki mi is? Hiszen akkor, ha a Máriatisztelet babonáság, Isten maga adott volna példát a babonásra!

Másodszor: mert a Boldogságos Szűz mindenképp megérdemli, hogy tiszteljük. Maga az angyal mondta neki az evangélium szerint, hogy „*malasztal (kegyelemmel, Isten áldásával, szeretetével) teljes*,” és hogy az „*Úr van vele*” és hogy „*áldott az asszonyok között*.” Ha mindenkit aszerint tisztelhetünk, amint több vagy kevesebb jó tulajdonsággal ékeskedik, hogyne kellene mindenekelőtt Máriát is tisztelnünk, akiről maga az evangélium mondja, hogy az „*Isten volt vele*” s hogy „*malasztal teljes*”?

És ha Mária nem lett volna csakugyan a legjobb, a legszebb, a legerényesebb az asszonyok között, hogyan választhatta volna akkor éppen őt az Istenember saját édesanyjául?

És végül nézzük csak az evangéliumokat: mennyit tett, tűrt, szenvedett ez az egyszerű, alázatos Szűz az Úr Jézusért, érettünk, az emberi nemért kezdve attól a perctől, melyben először „*járta át a tör a lelkét*,” egészen addig, amíg mint erős asszony ott „*állt Jézus keresztye mellett*,” mikor még a tanítványok is megfutamodtak? S ezt az „*áldottat az asszonyok között*,” az Úrnak ezt a leghívebb

„szolgáló leányát”nem volna szabad kiváló szeretettel tisztelnünk? Az evangélium talaján áll-e az, aki a Mária-tisztelet ellen mennydörög?

Harmadszor: mert a Mária-tisztelet természetszerűleg hozzátartozik az Úr Jézus tiszteletéhez. Nem lehet másképp: ha valakit igazán nagyon tisztelek és szeretek, akkor a tiszteletemet és szeretetemet kiterjesztem azokra is, akik az ő szívéhez közel állnak, akiket ő is szeret és becsül. Mármost Jézus, aki bizonyosan a legjobb fiú volt a világon, ne szeretete volna az édesanyját? S nem volna benne annyi lovagiasság, és gyermeki hűség, hogy híveitől (természetesen nem imádatot, de) lovagias, hűséges tiszteletet s szeretetet követeljen édesanyja iránt is? Akit ő annyira szeretet, hogy még kereszten függve is róla gondoskodott s kedvenc tanítványának gondviselő szeretetébe ajánlotta őt?

Forrás: Bangha Béla SJ összegyűjtött munkái - V. kötet

Gyimesi fohász

Édesanyja, Nagyasszonya Igaz magyar fiaknak,
Pátrónája, Pártfogója Régi magyar hazánknak!
Tehozzád járulunk, sírva leborulunk,
Légy anyja fiaidnak!
Reánk tekints, mert senki sincs, ki sorsunk boldogítsa!
Igaz szívét és jó szemét Aki reánk fordítsa.
Sok véres sebünket, panaszos ügyünket
Aki előbbmozdítsa.
Mindenfelé nyomorúság szorongatja népünket,
Majd száraz ég, majd zápor, jég veri el termésünket.
Most szívünk szomorú, fél, hogy lesz háború,
Kétség gyötör bennünket.
Békességben, csendességben tartsd meg hű szolgálodat,
Becsületben és bőségben Örökös Országodat!
Szánd meg, ó Jó Anya, Magyarok Asszonya,
Hű magyar jobbágyodat!
Jó hírnévnek, magyar vérnek gerjeszd vidám újultát,
Királyáért, hazájáért vitéz vére buzdultát!
Engedd, hogy hős karja mindig föltarthassa
Az ellenség lándzsáját!
Így zokogunk, így hódolunk, Mária, szent nevednek;
Így remélünk, halunk s élünk jó anyai szívednek.
A magyar Szent Hazát s Angyali Koronát
Ajánld föl az egeknek!

A SZENTMISE ÉNEKEI (2. rész)

A Gloria (Dicsőség) és a graduále (válaszos zsoltár)

Az embernek a Teremtő által rendelt életcélja, hogy megdicsőítse Istent: törekedjen az üdvösségre hátrahagyva a hitetlenséget, és remélje az örök életet megtartva a szeretetet. A liturgia sokszor mélyebben fejezi ki Istennek ezt a megdicsőítését, mint gondolnánk, ezért jó, ha fáradt és száradásnak induló lelkünket minél többször kitesszük az isteni dicsőség ragyogásának és a dicsérő imádság bővizű lelkületének.

A vásár- és ünnepnap misék Gloriája (Dicsőség a magasságban Istennek) nem a világ esendő ragyogásából indul ki, hanem az Isten végtelen dicsőségét hirdető angyalok szózatát szövi tovább: „...*áldunk téged, imádunk téged...*” Milyen meglepetés, hogy Istennek nem csak a megadott kegyelmeit és ajándékait vagyunk kötelesek megköszönni, hanem gyakorta „...*hálát adunk neked nagy dicsőségedért*”. Az Uram, irgalmazz (Kyrie) hódoló felkiáltásai után a szentmise az élő Isten élő megdicsőítésének színtere, azaz benne van a mi legteljesebb és leginkább vágyott életünk. Az oly annyira óhajtott „*békesség a jóakarátú embereknek*” nem más, mint kiengesztelődés Istennel Jézus Krisztusban, aki „*egyszülött Fiu*”, az „*Isten Báránya*” és „*egyetlen Fölség*”. Nem is pótolható, főként nem helyettesíthető az Egyháznak e legősibb dicsőítő imádsága más szöveggel. Miért is tennénk, ha ez a legjobb és legmegfelelőbb?

Az introituson túl a mise liturgikus énekei között másodjára a válaszos zsoltár-énekekben találkozunk szemlélődő módon Isten igéjével. Szemlélődni afölött lehet leginkább, ami rövid és állandó. Az Éneklő Egyház és a Graduale Hungaricum énekeskönyvek rövid válaszos zsoltárszövegei az Egyház legősibb imádságos szövegválogatásait tárják elénk: „*Mindazok, kik téged várnak, meg nem szégyenülnek, Uram!*” – ismételjük advent első vasárnapján – „*A te utaidat, Uram, mutasd meg nekem, és a te ösvényeidre taníts meg engem! Mindazok, kik téged várnak, meg nem szégyenülnek, Uram!*” A 24. zsoltár néhány verse minden adventkezdésben jelen akar lenni, mint ahogy a többi hasonló zsoltárimádság is az egyházi év különböző pontjain.

Hogy mi is történik a graduále éneklése közben? Régen és sok helyütt ma is az előénekes a *gradus*-ról, a lépcsőről hirdeti, ami fölött szemlélődünk, a hívő nép belső szándékkal és az ajkak hangjával kapcsolódik be az éneklésbe, tehát a történés az, hogy Isten népe zsoltárt énekel. És kinek jó ez? Mindenkinek, mert Szent Ambrus szerint a zsoltározást „a gyermekek rendetlenkedés nélkül énekelik”, maga a zsoltár pedig „közösséget teremt” és „kibékíti a megbántottakat”.

Balogh P. Piusz O. Praem. gödöllői premontrei szerzetes-pap

MINDENKI VÁGYAKOZIK A BOLDOGSÁGRA

Ha valakit megkérdezünk: "Boldog akarsz lenni, vagy boldogtalan?" - egész biztosan azt válaszolja: "Boldog!" Ebben egyetért mindenki.

Azonban arra vonatkozólag, hogy miképp lehetünk boldogok, nagyon eltérő az emberek véleménye.

Sok ember megtapasztalta már, hogy elúszott a nagy fáradsággal megszerzett vagyon, elveszett a kiharcolt jó állás, csömör lett a gyönyörből, elveszett a nagy gonddal őrzött egészség. Még a kis családi boldogságot is megrontja néha a hűtlenség, vagy a halál. Mindenki boldog szeretne lenni, de úgy látszik, hogy nehéz megtalálnia boldogsághoz vezető utat. A földi paradicsomot és minden vágyunk evilági kielégítését ígérgető álbölcsek tanácsainak kudarcát pedig a magunk bőrén tapasztaltuk meg. Így hát kérdezzük meg Jézust: mit tanácsol ő a boldogság elnyerésére.

Jézus tanácsát világosan olvashatjuk a Szentírásban. Híres hegyi beszéde azzal kezdődik, hogy nyolcféle embert boldognak hirdet (Mt 5,3-10). De Jézusnak e szavai megdöbbenőek. Olyanokat mond boldognak, akiket józan ember soha szerencsésnek sem nevezne. Boldogok a szegények, a szomorkodók, az éhezők, az üldözöttek... Ki mondana ilyet? Nem inkább azt mondjuk, hogy boldogok a gazdagok, a vigadozók, a jóllakottak, a hatalmasok? Jézus állításai merőben ellenkezők minden idők közvéleményével.

Jézus maga is tudta ezt. És ezért fűzi hozzá a nyolcféle ember boldogságának meghirdetéséhez annak okát is.

Csak az olyan ember lesz képes elfogadni Jézus tanácsát az igazi boldogságról, aki Jézus módjára teljes szívével, teljes lelkével és minden erejével szereti az Istent, és megnyílik Isten felé. Ez nem néhány jámbor léleknek való elgondolás, hanem az ember legmélyebb lényegéből származó igazság. Helyesen mondja Szent Ágoston: "Isten, te tefeléd irányulónak teremtettél minket. Ezért nem lel nyugodalmat szívünk, míg benned meg nem nyugszik."

Az olyan ember, akinek számára az Isten a legvalódibb valóság, mindennél fontosabbnak fogja tartani az olyan állapotot, mely helyt ad életében az Istennek. Az a nyolc állapot, melyet Jézus boldognak hirdet, éppen ilyesféle állapot. Az ilyen állapotban levő ember szíve nincs teletömve lomokkal, nincs magába zárva, nincs magával eltelve, nincs göggel pukkadásig felfuvalkodva. Ezért ömlik belé az Isten, és ömlik ő az Istenbe.

Fűzzünk hát néhány gondolatot a Jézus által hirdetett nyolc boldogsághoz...

Részlet: Nemeshegyi Péter A Szentlélek vezet c. kiadványból.



2015: A MEGSZENTELT ÉLET ÉVE

A 2015-ös év rendkívüli jelentőségű a női és férfi szerzetesrendek számára: Ferenc pápa meghirdette a Megszentelt Élet Évét, amelyet *2014. november 30-án* nyitott meg a pápa Rómában. Az esztendő, amelyet Magyarországon a Szerzetesek Évének is neveznek, *2016. február 2-án* zárul – tudatta közleményben a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Sajtótitkársága.



Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek a Szent István Bazilikában ünnepi szentmise keretében nyitotta meg a Megszentelt Élet Évét.

Magyarországon jelenleg 24 férfi szerzetesrend, 47 női szerzetesrend, emellett 22 egyéb „megszentelt életet élő” társaság, társulás, csoport működik, amelyek a 2015-ös év során több országos, egyházmegyei és rendi, regionális szintű programmal, projekttel készülnek majd. A Szerzetesi Év koordinátori munkáját a Magyar Rendfőnöknők Konferenciája és a Férfi Szerzeteselöljárók Konferenciája által létrehozott iroda fogja össze.

„Ezekon a programokon keresztül is szeretnénk mi, megszentelt életet élők egymás felé lépni, egymást jobban megismerni, növekedni az együttműködésben; szeretnénk az Egyházban érthetőbbé és ismerhetőbbé válni, hogy megoszthassuk azt az ajándékot, amelyet meghívó Istenünk bízott ránk. Együtt a társadalom felé is érdemben kívánunk nyitni: megmutatni azt, hogy karizmáink megélésével hogyan kerülünk eleven kapcsolatba szociális kérdésekkel, gondokkal és az ezekben élő emberekkel” – vallja Ulrik M. Monika SSND, a Szerzetesi Iroda titkára, a Szerzetesek Évének projektkoordinátora.

Néri Szent Fülöp imája

Ó, Uram, nem merem már ígérni, hogy megjobbítom életemet!
Ha te nem segítesz, csak rosszat tudok tenni. Ha nem segítesz, még szeretni sem tudlak. Magamban semmit sem bízom, Jézusom.
Bizalmatlan vagyok önmagam iránt, benned azonban bízom! Uram, Jézus Krisztus, ha te nem segítesz, sohasem leszek képes jó tenni! Ha te nem segítesz, elvesztem.
Jézus, légy az én Jézusom, ez számomra az üdvösség! Add, hogy ne félelemből ragaszkodjak hozzád, hanem szeretetből! Nem akarok mást tenni, mint a te akaratodat. Szentháromság egy Isten, könyörülj rajtam! Ámen.

SZERZETESRENDEK**PIARISTÁK, KEGYES TANÍTÓREND, S.P.**

(Ordo Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum)

Tanító-nevelő, pápai jogú férfi (papi) szerzetesintézmény.

A rend alapítója a spanyol Kalazanci Szent József. Mindenki számára nyitott iskolát hoztak létre, ingyenes népoktatást valósítottak meg. Iskoláikat adomá-nyokból - innen a nevük - kegyes adományokból tartották fenn.

Apostoli célkitűzésük: a fiatalság oktatása és az egész ember nevelése. Eszközeik: elsősorban az iskola, és minden más, az ifjúság nevelésére irányuló tevékenység. A rend tagjai a hármas fogadalom mellett kötelezik magukat az ifjúság odaadó szolgálatára. Oktató-nevelő tevékenységük átfogja az egész ifjúkort: az elemi ismeretektől az egyetemi kutató munkáig. A rend a tagjaitól igen alapos szaktudást, magas szintű kultúrát követel meg, de mindennek előtt elmélyült teológiai ismereteket. Így segíthetik elő ugyanis a világ megszentelését, Isten országa beteljesedését.

Szerzetesi kiképzés: ismerkedési idő után a tartományi tanács engedélyezi a jelölt egy éves próbaidejét, a noviciátust. A próbaidőt hatéves hatéves ideiglenes fogadalom zárja le. ezután következik a teológiai kiképzés, majd az ünnepélyes örök fogadalom. A piaristák fölvesznek testvéreket és késői hivatásokat is.

Magyarországon már a szent alapító életében megjelentek, 1642-ben a Poprád-völgyi Podolinban nyitották meg az első ingyenes népiskolát. Német, lengyel, szlovák és magyar gyermekeket tanítottak. 1721-ben jött létre 82 szerzetessel a magyar rendtartomány. Trianon a 24 középiskolájukból tíz magyar területen levő iskolájukat hagyta meg. 1950-ben ezeket is elvesztették, csak a pesti és kecskeméti iskola maradt meg. 1944-ben 298 rendtagjuk volt, 1950-ben 237. 1947-től 1963-ig Sík Sándor vezette a piaristák magyarországi rendtartományát.

SZALÉZIAK, S.D.B. (Salesiani di Don Bosco, Societas S. Francisci Salesii)

Tanító-nevelő, pápai jogú papi, férfi szerzetesintézmény.

1841. december 8-án indította el tevékenységét Don Bosco Szent János (Giovanni Bosco) Torinóban befogadva otthonába egy munka nélkül lézengő kőműves-inast. Hivatalosan 1859-ben alakultak meg Társasággá, 1869-ben ideiglenes, 1874-ben végleges pápai jóváhagyást kaptak. Művében elhagyott, szegény, veszélyeztetett fiatalokkal foglalkoznak, oktatnak, nevelnek iskolákban, szakiskolákban és különféle ifjúsági intézményekben, nem-hívőket evangelizálnak. A szalézi családot papok és testvérek alkotják. A közösségek életét az egyszerűség, derűs légkör, evangéliumi merészség, alkotókedv, mély lelki élet, és az ebből fakadó öröm jellemzi.

Céljuk és nevelési módszerük: megelőzés, szilárd világnézet, biztos értékrend kibontakoztatása. Öt világrészen 1536 intézményükben 17.000 szalézi neveli a fiatalokat. 1950-ben hazánkban 250 tagjuk volt. Házai voltak Pélföldszentkeresztben, Nyergesújfalun, Óbudán, Rákospalotán, Esztergomtáborban, Újpesten, Visegrádon, Gyulán. Voltak plébániái is, és külföldi missziókban is működtek. Több szentjük van. A szaléziak lányok megmentésével és nevelésével is foglalkoztak, Don Bosco ezt a szerzetescsaládot Mazzarello Máriával apította, nevük: Segítő Szűz Mária leányai kongregáció.

Jeremy Driscoll: Ez történik a misén (sorozat)

A prefáció

Amint a nép válaszolt vezetőjének felhívására, a vezető elfordul és teljes figyelmét a hálaadó imádság címzettje felé fordítja. Ettől kezdve az imádság végéig minden szó az Atyaistenhez szól, és minden mozdulatot az ő jelenlétében visznek véghez. A hívő nép követi vezetőjét minden szavában és mozdulatában, annak tudatában, hogy mindannyiunknak együtt, a papnak és a népnek, a magasban kell tartanunk a szívünket, összeszedetten, és kitárva, egészen az imádság végéig, amikor a nép „*Ámen*”-t énekel mindarra, amit a fő elvégzett. A pap hangja a gyülekezet hangja, a gyülekezet pedig csak a papban tud szólni, pap viszont csak egy van: Jézus Krisztus.

A pap által - kiterjesztett karral - az Atyaistenhez intézett imádságot prefációnak nevezzük. Az imádságnak ez a része nem azért viseli ősidők óta a *prefáció* nevet, mert valamiféle bevezetésnek tekintették volna a fő eseményhez, ahogyan szó mai használata sugallhatja. Szó szerinti latin értelmé fejezi ki jelentését. *Prae fari* annyit jelent, hogy valaki *színe előtt* teszünk, vagy valakinek *a jelenlétében* hirdetünk valamit. A prefáció tehát annak kezdete, amivé az egész eucharisztikus imádság kibontakozik: az egyház imádságát fennhangon mondjuk el az Atyaisten színe előtt. Ez az imádság vasárnapról vasárnapra, ünnepről ünnepre, évszokról évszakra változik. Szerkezete azonban mindig ugyanaz, és mindig ugyanazt a célt szolgálja. *Három részből áll.*

Az első rész a így szól az Atyához: „*Mert bizony méltó és igazságos, hogy hálát adjunk neked, Atyánk...*” Az Atyát az egyes prefációk változatosan szólítják meg, számos olyan névvel, amelyek a Szentírásból ismeretesek előttünk: Úr, mindenható és örök Isten. A prefációnak ebben az első részében az a kifejezés, amely szerint „*igazságos dicsérni az Atyát*”, gyakran, de nem mindig azt is kifejti, hogy ezt a „*mi Urunk, Jézus Krisztus által*” tesszük.

A prefáció második része mindig kiemeli a „*mi Urunk, Jézus Krisztus által*” kifejezést. Ez a rész az adott ünnep vagy liturgikus időszak fényében fogalmazza meg mindazt, amit Krisztus tett értünk. Az imádságnak ez a sokféle módon megfogalmazott - de mindig Krisztusra emlékező - formája elmondhat valamit arról, ahogyan a keresztények hálát adnak. Az Atyának való hálaadás sokkal több, mint udvariassági gesztus, amellyel köszönetet mondunk valamilyen szolgálatért vagy szívességért. A bibliai ihletésű hálaadás mélyen felismeri Isten tetteit abban az eseményben, amiért hálát adunk, másrészt magával hozza saját kicsinységünk, sőt hűtlenségünk tudatát. Így egyazon lélegzettel megvalljuk bűneinket is.

A prefáció harmadik része azáltal teremt kapcsolatot az előzményekkel,

hogy az „*ezért...*” kifejezést használja. Így jeleníti meg vágyunkat és kívánságunkat Isten felé, hogy hangunk most már olvadjon össze az angyalokéval és a szentekével az ő dicsőítésének éneklésében, mert tudatában vagyunk annak, hogy felemeltük szívünket. Tudjuk, hogy ott vagyunk, ahol ők, és úgy szeretnénk cselekedni, mint ők, azáltal, hogy énekeljük éneküket. Szívünket napi gondjainkból és aggodalmainkból felemeljük oda, ahol az angyalok és a szentek lakoznak, és osztozunk állandó dicséretükben. Amikor véget ér a liturgia, és vissza kell térnünk „*idelenti*” életünkbe, ennek az éneknek a segítségével bizonyos értelemben a mennyben maradunk, mert a himnusz, amelyhez csatlakoztunk, sosem szűnik meg.

Már említettük, hogy az imádságot vezető pap Krisztus valóságát, Krisztust, mint az imádkozó test fejét ábrázolja a gyülekezet számára. A prefációban használt kifejezés - a „*mi Urunk, Jézus Krisztus által*” -, valamint a második rész, amely elmondja, amit értünk tett, alkalmat adnak értelmének finomítására. Nem ez az egyetlen alkalom, hogy a pap az imádság során Krisztust említi. Így bár igaz, hogy a pap, Krisztusnak, mint főnek a szakramentuma, (szentsége) mégsem szabad azt képzelünk, hogy ő Krisztus. Ha egyszerűen azt kellene elképzelünk, hogy a pap Krisztus, és mindent, amit mond, azt Krisztus mondja, akkor a pap „Jézus Krisztusról” szóló szavainak nem lenne értelmük. Később látni fogjuk, hogy az utolsó vacsora elbeszélése során a pap Krisztus saját szavait ejti ki a kenyér és a bor fölött, és ebben a pillanatban nagyon pontos képe Krisztusnak. De mégsem maga Krisztus; Krisztus cselekszik rajta keresztül. Amit a pap tesz, mint az egyház hangja, azt Krisztus által teszi. (De erről még a maga helyén szólunk.)

Gesztusok a szentmisén - Mit és miért?

- ◆ **Állni** – az imádkozó ember legősibb Istent dicsérő gesztusa: Isten tart engem, nem fogok meginogni. Az álló pozíció kifejezi a feltámasztásba vetett hitet; a hit szilárdságát és az emberi méltóság titkát.
- ◆ **Meghajolni** – kifejezzük tiszteletünket Isten titka előtt. Az alázat gesztusa, aminek révén abbahagyjuk önmagunk dicséretét vagy dorgálását – teljesen Istennek adjuk át magunkat. A meghajlás a szabadság és az esdeklő kérés gesztusa.
- ◆ **Térdelni** – az alázatos tisztelet és a titokba való elmerülés gesztusa.
- ◆ **Ülni** – a tanítvány figyelmének és gondolkodásának, valamint az elcsendesedő bűnbánat gesztusa.

Egy rendalapító tanúságtétele

A Szociális Testvérek Társasága minden évben Vízkereszt ünnepén, január 6-án emlékezik meg alapítójáról, Slachta Margitról, aki 1974-ben ezen a napon költözött a mennyei hazába.



A „boldog békeidőkben”, 1884-ben született Kassán, középosztálybeli családban. Tanári diplomát szerzett. Megismerkedett a katolikus nőmozgalommal, és belépett az alakuló Szociális Missziótársulatba, ahol huszonhat évesen irányító szerepbe került. 1920-ban, harminchat évesen ő lett az ország első női országgyűlési képviselője. 1923-ban a missziótársulat főnöknője új szabályzat bevezetése mellett határozott, és ezzel alapvetően megváltoztatta az addigi életvitelt, küldetést. Margit és negyven nővér ekkor úgy döntött, hogy továbbra is az eredeti szellemben akarnak élni. Ezért 1923. május 12-én megalapították a Szociális Testvérek Társaságát, amelyet aztán negyven éven át Slachta Margit irányított. Az egyházközségi munkák mellett szociális téren is tevékenyek voltak. 1937-ben létrehozták a Katolikus Női Szociális Képzőt, ahol keresztény alapokra épülő szociális munkát tanítottak. Vezetőként dolgoztak a kor jelentős katolikus nőmozgalmaiban. Slachta Margit a nők állampolgári jogainak érvényesítése érdekében politikai pártot hozott létre, ez volt a Keresztény Női Tábor. A Szentlélek tiszteletének terjesztése céljából pedig megalapították a Szentlélek Szövetséget.

Margit testvér a II. világháború idején mindent megtett a fajelméleti újpogányság terjedésével szemben. 1940. november 8-án a Keresztény Női Tábor nevében beadványt írt a munkaszolgálatosok érdekében. 1941 telén a kőrösmezei deportálás ellen tiltakozott, 1942 tavaszán pedig, amikor a szlovákiai deportálásokról befutottak az első hírek a katolikus konvertiták által 1939-ben létrehozott Magyar Szent Kereszt Egyesülethez, amelynek társelnöke volt, személyesen győződött meg a tragikus helyzetről. 1942-től az egész országban úgynevezett világnézeti kurzusokat szervezett, hogy a keresztény értékrend közvetítésével ellensúlyozza a hitleri propagandát. Számtalan petíciót, feliratot, közbenjárást írt és terjesztett a hatóságok elé. Miután 1943. február 8-án Szlovákia bejelentette a teljes „zsidótlanítást”, Rómába utazott, és 1943. március 11-ére sikerült pápai kihallgatást kieszközölnie. Ennek eredményeként XII. Piusz pápa arra utasította a hét szlovákiai püspököt, hogy tiltakozzanak az államelnöknél és a minisztereknél, valamint elrendelte, hogy Szlovákia összes templomában tiltakozó pásztorleve-

let olvassanak fel. Mindezeknek köszönhetően a deportálás elmaradt. Keresztény hite, humánuma az életveszélyt is vállaló embermentő munkára sarkallta Margitot. A szociális testvérek mintegy ezer zsidót mentettek meg. Ennek a munkának lett a vértanúja Salkaházi Sára.

Slachta Margit 1945 elején a Polgári Demokrata Párt képviselőjeként visszatért a közéletbe. Az 1945. évi nemzetgyűlésben a határokon kívül rekedt magyarság és a kis nemzetek jogairól, a családi életről és a nemzet erkölcsösségének védelméről is gyakran szólt. A politikai élet balra csúszásával politikusként mind jobban ellehetetlenült. 1947. október 28-án mondott beszédét külpolitikai érdekeket sértőnek minősítették, mert bírálta a Szovjetuniót és Jugoszláviát. Emiatt október 30-án hatvan napra kizárták az országgyűlésből. Az 1947-es választásokon már a Keresztény Női Tábor programjával jutott mandátumhoz.

1945 és 1948 közötti parlamenti felszólalásai többségükben a jogelviség, a jogbiztonság és a jogrend kérdéseivel foglalkoznak. Ezek biztosítását csak a Szent István-i államrend fennmaradásában látta lehetségesnek. Ezért emelt szót az 1946. január 31-én elfogadott köztársasági törvény ellen. Az államforma eldöntését – Mindszenty József hercegprímáshoz hasonlóan – népszavazásra bízta volna. 1946-ban sürgette a diplomáciai kapcsolatok helyreállítását a Vatikánnal. 1947-ben a vallási nevelésért emelt szót. 1948. június 16-án mondott beszédében szenvedélyesen ellenezte az egyházi iskolákat államosító törvényjavaslatot. Miután a képviselők mégis törvényre emelték az iskolák államosítását, az ülést bezáró Himnusz éneklésekor tüntetően ülve maradt. Ezért a mentelmi bizottság kétszer hat hónapra kizárta a törvényhozásból.

1949 januárjától a domonkos nővérek zárdájában rejtőzött, mert letartóztatástól tartott. Még beadta indulási kérelmét az 1949. évi választásokon, de azt az illetékesek elutasították. A választás napján, május 15-én megjelent az urnáknál, kockára téve személyes szabadságát. 1949. június 22-éről 23-ára virradó éjjel két szociális testvérrel együtt Ausztriába, s onnan szeptember 16-án álnéven az Amerikai Egyesült Államokba távozott. 1952-ig Amerikában és Európában, a Szabad Európa Rádiónál igyekezett minden követ megmozgatni a vasfüggöny mögött élők érdekében.

A visszatérés szándékával ment el, de soha többé nem jöhetett már Magyarországra. Húsz éven át Buffalóban élt, 1974. január 6-án halt meg. Az általa alapított rend ma hazánk egyik legnagyobb női szerzetesközössége.

Recept az új esztendőre*Vesziünk 12 hónapot**Megtisztítjuk minden helytelen nézettől**Szeretlenségtől, önzéstől.**Minden hónapot szétvágunk 30-31 részre.**Ezután minden napot úgy formálunk,**Hogy vesziünk egy rész munkát,**Egy rész jókedvet és humort.**Hozzáadunk három púpozott kanál optimizmust,**Egy adag bizalmat,**Egy teáskanál összeférhetőséget,**Egy mákszem türelmet,**Egy csepp tapintatot.**Az egészet bevonjuk szeretettel,**Földísztjük a figyelem csokrával.**Kedves mosollyal,**Illatos, szívélyes szóval szervírozzuk.***Túrmezei Erzsébet:****A legnehezebb kérés****"Legyen meg a Te akaratom!"**

Ha elkerülnek gondok, bánatok,
könnyű kimondani. De ha nehéz
órák jönnek, s az öröm ködbe vész?
Ha a szív vérzik, a lélek zokog,
ha éjszakának tűnnek nappalok,
eltördelni mégis a mondatot,
hogy "legyen meg a te akaratom"?

Inkább sikoltanék: "Atyám, ne, ne!
Miért kell ennek így történnie?!"
Szívem keserű lázadásba jut,
ha érthetetlen előtte az út!

Sírva tesz fel kínzó kérdéseket:
"Én Istenem, hát ez a szeretet?!"

Aztán elcsitul: "Bocsáss meg Atyám!

Te szeretsz engem híven, igazán.

Kínban vergődő szívvel is tudom:

Te vezetsz engem a legjobb úton.

Ellenemre is véghezviheted,
de szívem attól nem lesz csendesebb-

Taníts meg hát szívből kiáltani
ne csak szájjal, de szívvel mondani:

"Ahogy Te akarsz, ne ahogy én! -

A békesség csak így lesz enyém.

Lehet az út tövises, meredek,
amerre vezetsz, bátran mehetek.

És mindennapi kérésem az marad:

"Add, hogy csupán Téged kívánjalak! -

"Legyen akaratom-, ha nap nevet,

Legyen akaratom-, ha éj temet.

Legyen most és mindörökké! Igen!

Fogd meg a kezem, fogadd el a szí-
vem!

Ha utam célját el is takarod:

Hiszek! Legyen, ahogy Te akarsz!

Müller Péter: Álruhás angyalok

Ha találkozol angyalokkal - sokan élnek közöttünk emberként - onnan lehet felismerni őket, hogy fokozott felelősségtudattal élnek. Bármilyen hivatásuk lehet. Lehet anya, apa, asztalos, szobafestő, muzsikus, de még vízvezeték-szerelő, mérnök, orvos, bőrdíszműves vagy hivatalnok is... szóval az angyal onnan ismerhető meg, hogy felelősséget érez minden tettért.

Manapság elterjedt az a hír, hogy nagyon sok angyal vállal embersorsot. Látják, hogy a civilizációnk sodródik a végzete fele, s mivel félő, hogy az ember az egész természetet magával rántja, az angyalok már nem tudnak felülről segíteni. Megszületnek. Magukra veszik az emberi életet, és megpróbálják ezt a tébolyult emberfajt személyes jelenlétükkel megjavítani. Sok kisgyereknél fedezhetők fel angyali intelligenciák.

Ilyesmi máskor is előfordult, de soha ilyen tömegesen. Nem könnyű ezt a különbséget észrevenni, mert a picik négy - öt éves korukig mindig is hordoztak magukon angyalarcot és lényükben angyaltermészetet. De itt valami másról van szó. Egy magasabb szellemiség jelenlétéről. Nem tudom, így van-e, és azt sem, hogy egy ilyen lélektelen, elgépiesedett pokol-közegeben, mint a mienk, nem vesztek-e el később angyal természetüket, s szárnyatlanul nem fulladnak-e bele abba a mocsárba, melynek megtisztítására vállalkoztak szegények.

Nem tudom. Az angyalok egyrészt láthatatlanok, másrészt közöttünk élnek, álruhában. Nem tudod, ki a gyereked, barátod, vagy az idegen, akivel éppen összehozott a sorsod. Lehet, hogy angyal. Sok angyal van közöttünk, aki nem csupán álruhát öltött, de a születése pillanatában odafenn hagyta az angyal-múltjára való emlékezetét is. Ő sem tudja, hogy angyal. Nem emlékszik rá. Csak érzékenyebb. Finomabb. A bármilyen sötét és mélyre süllyedt gengszter világban élünk, Ő úgy érzi, hogy mégsem tehet meg mindent. Neki nem szabad. Mindenki lop, neki nem lehet. Mindenki megbízhatatlan, link, Ő nem lehet az. Mindenki gátlástalanul hazudik, Ő elpirul. Nem engedi hazudni a származása. Össze akarja tartani, ami széthullana. Egyszerű, romlatlan lelkületű emberek ezek, jók, tiszták és becsületesek. Rengetegen vannak. Ezekre mondjuk, hogy rendes emberek. „Nem idevalók” Emlékeznek még egy erkölcsre, amit ma már régóta nem tanítanak. Hozzák magukkal, a vérükbe van írva. Ahonnan egy álruhás angyalt tévedhetetlenül fel tudsz ismerni, az nem a jósága, nem a bölcsessége, nem is a csodatévő hatalma. Ilyesmikkel, bár ritka tulajdonságok, egy kezdő angyal, sőt, néha egy ember is rendelkezhet. Az igazi angyalt a kedélyéről lehet megismerni.

Lényéből szüntelenül árad valami megmagyarázhatatlan derű. Olyan lelkiállapot, melyet az ember csak akkor él át néhány pillanatig, amikor ráragyog a nap, amikor repülőgépe a sötét viharfelhők fölé emelkedik, oda, ahol mindig fényesség van, kék-ezüst tündöklés. Az életet sokan iskolához hasonlítják, ahol tanulni kell, üzemhez, ahol dolgozni kell, néha börtönhöz, ahol az ember bűnhődik. Az angyal mindezekén túl van. Túl van a hittanórákon, a filozófiákon; most már látja, hogy az Élet nem egyéb, mint játék. Úgy él, ahogy a madár fürdik a tócsában, vagy a hal fickándozik, önfeledten kiugrik a vízből, nem azért mert éhes, hanem „csak úgy”. Mint amikor az ember táncra perdül, nem azért, mert valaki felkéri, hanem mert nem bír magával. Kedve van hozzá. Jókedve. Ezért a kedv szóért hívjuk is a csodálatos anyanyelvünkön kedvesemnek azt, akit nagyon szeretünk. És ha valakinek a kedvében jársz, azt jelenti, hogy nagy örömet okozol neki.



Kedvesség nélkül nem tudok elképzelni szeretetet.

Csak itt, ebben a végső tudatállapotban ébredünk rá arra, hogy minden bajnak, örületnek mélységes oka van a teremtésben. Ez égett ki belőlünk mindent, ami nem volt tiszta kedély és zavartalan boldogság. A mennyország „zenés - táncos” hely. Ahogy az

egész kozmosz is az. Mindig mindenhol zene szól. Sőt, zenéből van szöve az egész Mindenség; rezgésből, hullámból, erők és részecskék szédült táncából - csak ezt eddig nem hallottuk. Nem volt fülünk hozzá. Az angyalok itt már akaratlanul énekelnek. Az ember is ezt teszi amikor vidám. Észrevétlenül fütyül ha olyasmit csinál, amit szeret. A jókedv dalol benne. Tudod, miért fütyülünk, dalolunk? Mert azt érezzük: halhatatlanok vagyunk. Ez nem tudatosul bennük. Nem is gondolunk rá. Csak megérint bennünket az öröklét mámore. Az, hogy fene-mód jó lenni! - hogy a világ nem keserves melóból, hanem örömteli játékból állt elő. Az istenélmény nem egyéb, mint a szüntelen „jó lenni” állapota. Átsuhant már benned ez az élmény? Ez a „de jó lenni”? Biztos vagyok benne. Ebből értheted meg milyen egy angyalnak.

(Boldog lelkek tánca)

G y e r m e k o l d a l

B orongós napok tűnjetek tova
O kkal szomorú ne legyél soha
L épteid kísérje töretlen szerencse
D erűs percek rajzoljanak mosolyt a szemedre
O szoljanak el az óévnek sötét árnyai
G úzsból szabaduljanak a képzelet szárnyai

Ú j évet hozzon a nesztelen iramló idő
J öjjön már a rég várt, csodálatos jövő

É vek ha múltok, ha elszálltok napok
V idámságot, örömet számolatlan adjatok
E lfusson most az óévnek malaca
T öbbé ne legyen senkinek panasza

K erüljön betegség, bánat messzire
Í rmagjuk is vesszen mind a semmibe
V ágyaid sorra valóra váljanak
Á lnok szavak többé ne bántsanak
N övekedjen az igaz barátok tábora
O kosan élj, ne legyél ostoba
K ívánom neked, legyen 365 szép ünneped!



Február

Február, február,
Nagykabátban vígan jár.
Kacag már a nap sugára,
Tavasz lesz itt nemsokára.
A jégcsap is búcsúkönyvtől
Csöpörög le az ereszről.

Az éjszakák fagyos-zordak,
A nappalok hosszabbodnak.
Ki a telet szereti,
Most még kiélvezheti.
E hó gyorsan elszalad,
Vége mindig elmarad.
Ezért harmincadikán
Nincs is többé február!

A tizenkét hónap

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreganyó, aki gyógynövényeket gyűjtött az erdőben. Egy nap egy barlangra lett figyelmes. Óvatosan, vigyázva bedugta a fejét, s uramfia, ugyancsak elcsodálkozott! Tizenkét egyforma kis suhancot látott ott egy padkán ülni egymás mellett, szép sorjában. Voltak köztük lányok és fiúk, az egyik fehérben volt, a másik zöldben, a harmadik aranyárgában: ők voltak a tizenkét hónap. Meg is kérdezték az öreganyót:

– Mondd csak meg nekünk, melyik hónapot tartod a legszebbnek?

Az öreganyó végignézett rajtuk, és ezt válaszolta:

– Mind a tizenkét hónap igen szép. Januárban hullik a hó, februárban esik az eső, márciusban bimbóznak a rügyek – mind a tizenkét hónap egyformán gyönyörű!

Akkor a tizenkét suhanc felállt, és így szólt az öregasszonyhoz:

– Gyere csak közelebb, kedves öreganyó! Add csak ide nekünk a kosaradat és a kendődet! – Színültig telerakták őket ragyogó arany és ezüst pénzdarabokkal. Az öreganyó kedvesen megköszönte jóságukat, és elindult hazafelé.

Ennek az öreganyónak a szomszédságában egy gonosz vénasszony élt, aki folyton ott sündörgött a házuk táján. Most is bekopogott hozzájuk.

– Ejnye, ejnye, hogy jutottál, lelkecském, ehhez a sok pénzhez? - érdeklődött ravaszul.

Az öreganyó jószívű volt, és mindent elmondott a szomszéd vénasszonynak.

A szomszédasszony azonnal útnak indult, és egy nagy-nagy puttonyt is kötött a hátára. Megtalálta a barlangot, s ott bent egymás mellett ült a lócán szép sorjában a tizenkét fiatal suhanc. Megkérdezték őt is, hogy mi járatban van erre, s arról is faggatták, hogy melyiket tartja a legszebb hónapnak. A vénasszony zsémbeskedve felelt kérdéseikre:

– Egyik sem ér fabatkát sem, rossz valamennyi hónap! – A suhancok erre elkérték a puttonyát, és megtöltötték valamivel. Hogy mivel, azt nem tudta a vénasszony, mert egy kendővel letakarták. Nagy nehezen sántikált haza a vénasszony, mert a puttony alaposan nyomta a vállát és a hátát. Ahogy hazaért, rikoltozva szólította valamennyi gyerekeit. A gyermekek és a vénasszony nekiestek mohón a puttonynak, hogy könyökig vájkáljanak a drága ezüst- és aranypénzekben, de mindannyian sziszegve és jajgatva kapták vissza a kezüket, mert csak a tetején volt néhány aranypénz, a többi bogáncs volt, számárkóró és tüske. A vénasszony méltatlankodva szaladt át az öreganyóhoz:

– Mit tettél velem?! Elmentem én is a barlangba, beszéltem én is a tizenkét suhancsal, megtöltötték az én kosaramat is, de pénz helyett nekem számárkórót, tövist és bogáncsot adtak!

Az öreganyó most már magyarázhatta a pórul járt vénasszonynak: - Én azt mondtam, hogy mindkét hónap egyformán gyönyörű, ezért adtak nekem pénzt. És te pedig azért kaptál bogáncsot, tövist és számárkórót, mert azt mondtad, hogy rossz valamennyi hónap. Mert a tizenkét hónap mindenkihez jó vagy rossz – aszerint, hogy ki mit vár tőlük.

(Újgörög mese, átdolgozta Végh György)

Gondolkodj el azon, hogy melyik hónap milyen örömet nyújt Neked!

Miután találtál legalább egy szeretetreméltó dolgot minden hónapban, válaszld ki azt a hónapot, amelyiket a legeslegjobban szereted!

Nagyapa, hány éves vagy?

Egy este egy unoka a nagyapjával beszélgetett, egyszer csak hirtelen megkérdezte:

- Nagyapa, hány éves is vagy?

A nagyapa így válaszolt:

- Hadd gondolkozzam egy kicsit! A televízió, a gyermekbénulás elleni védőoltás, a fénymásoló gép, a kontaktlencse és fogamzásgátló tabletta előtt születtem. Nem volt még radar, hitelkártya, lézersugár és pengekorcsolya.

Még nem találták fel a légkondicionálót, a mosogatógépet, a szárítógépet (a ruhát egyszerűen kitétték száradni a friss levegőre).

Az ember még nem lépett a Holdra, és nem léteztek sugárhajtású utasszállító repülőgépek.

Nagyanyád és én összeházasodtunk és azután együtt éltünk, és minden családban volt apuka és anyuka.

Én a számítógép, a kétszakos egyetemi képzés és a csoportterápia előtt születtem.

Az emberek nem analizáltatták magukat, legfeljebb amikor az orvos vér-vagy vizeletvizsgálatra küldte őket.

25 éves koromig minden rendőrt és férfit 'uram'-nak szólítottam, minden nőt pedig 'asszonyom'-nak vagy 'kisasszony'-nak.

Párjuk a galamboknak és a nyulaknak volt, de nem az embereknek.

Az én időmben ha egy hölgy felszállt az autóbuszra vagy a villamosra, a gyerekek és a fiatalok mindenki másnál hamarabb álltak fel, hogy átadják neki a helyüket, de ha állapotos volt, a helyére kísérték és - ha kellett - megváltották a jegyét és odavitték neki.

A nő elsőként lépett liftből ki; alátolták a széket, hogy leülhessen egy férfi sosem üdvözölt úgy egy nőt, hogy ne állt volna fel, ha éppen ült. Kinyitotta előtte az autó vagy bármi más ajtaját, és a férfi segített neki levenni a kabátját.

Az én időmben a szüzesség nem okozott rákot, és a családi erény bizonyítéka volt a lány tisztasága a férj számára. A mi életünket a tízparancsolat, a józan ész, az idősebbek és az érvényes törvények tisztelete szabályozta.

Bennünket megtanítottak arra, hogy különbséget tegyünk jó és rossz között, és hogy felelősek vagyunk tetteinkért és következményeikért.

A komoly kapcsolat azt jelentette, hogy jóban voltunk unokatestvérekkel és barátokkal.

Ismeretlen volt a vezeték nélküli telefon, a mobiltelefonról nem is beszélve.

Sosem hallottunk sztereó zenéről, URH rádióról, kazettákról, CD-ről, DVD-ről, elektromos írógépekről, számológépekről (még mechanikusakról sem, hát még hordozhatókról).

A 'notebook' jegyzetfüzet volt.

Az órákat naponta felhúzták.

Semmi digitális nem létezett, sem órák, sem világító számos kijelzők a háztartási gépeken.

Gépeknél tartva: nem voltak pénzkidó automaták, se mikrohullámú sütők, se ébresztőórás rádiók. Hogy videomagnókról és videokamerákról ne is beszéljünk. Nem léteztek azonnal előhívott színes fényképek. Csak fekete-fehér képek voltak, előhívásuk és másolásuk több mint 3 napig tartott. Színes képek nem léteztek.



Nem hallottunk Pizza Hutról vagy McDonald'sról, se az instant kávéról, se a mesterséges édesítőkről.

Az én időmben a fű olyasmit jelentett, amit nyírtak, nem szívtak.

Mi voltunk az utolsó nemzedék, amely azt hitte, hogy egy asszonynak férjre van szüksége ahhoz, hogy gyereke legyen. És most mondd, szerinted hány éves vagyok!

- Hát, nagyapó, biztosan több, mint 200! - felelt az unoka. - Nem, kedvesem, csak 60!

Mi a szeretet?

- A szeretet az nem a nagy nyilatkozatok, hanem az egyszerű dolgok ok nélküli cselekedetei.

Vagyis: - Kérsz egy kávé? - Fáradt vagy? - Miben segíthetek?

- Vagy egy telefonhívás, egy váratlan levél, egy szívből szóló meghívás, egy séta kettesben.

- Egymásnak minden ok és számítás nélkül megtenni dolgokat!

- Elfogadni egymást olyannak, amilyen, hallgass a szívedre és ne siess!

- Nézni egymást, a szív és a lélek szemével. A kimondott szó hazug is lehet, de a szemeink soha nem hazudnak!

- Egyszerűen együtt lenni, nem csak testileg, hanem lelkileg is: ez a szeretet! Miért kell várni addig, míg meghal valaki, és akkor kimondani azt, hogy "Szeretlek"?

- A szeretet nem bíraskodás, nem kritizálás, és nem ítélkezés. Képesek legyünk azt kimondani: "A te helyedben én sem tudtam volna jobban csinálni" - vagy irigység nélkül mondani: "Csodálatos, amit tettél"!

- Ez ennyire egyszerű, nem bonyolult. De ha szeretet nem lakozik bennünk, mindent elmulasztunk az életben!

- Akiben szeretet van, és őt is viszont szeretik, az egy kiváltság és annak az élete rendkívüli, annak ragyognak a szemei és a lelke meleget sugároz!

Egy magyar ember egy napja

A magyar ember látott egy reklámfilmet hazájáról, és ezért elhatározta, hogy a mai napon csupa olyan dolgot vesz a kezébe, amit magyar feltalálóknak köszönhet az emberiség.

Kezdetnek fogott egy golyóstollat (**Bíró László, 1931**), felírta, hogy Találékony magyarok, majd egy mágnessel feltette a hűtőgépre (**Szilárd Leó 1929**), utána öngyújtóval (**Irinyi János 1836**) rágyújtott egy cigarettára, közben CD-t hallgatott, nézegette a hologramos matricát a borítón (**Gábor Dénes, 1947**), majd beszedett egy C-vitamint (**Szentgyörgyi 1931**). Eszébe jutott egy barátja, telefonált egyet a vezetékes telefonjáról (**Puskás Tivadar 1878**). Még volt egy kis ideje, ezért játszott egy kicsit a komputerén (**Neumann János 1944**), elmélázott, hogy mely rendszert használja, végül a Basic Computer mellett döntött (**Kemény János 1964**), és Excel táblázatba rendezte tennivalóit (**Simonyi Károly 1974**). Megnézett (volna) egy 3D-s filmet, de ezt még egy 3D-s szemüveggel (**Rátai Dániel 2010**) sem tudta megoldani. A kudarc után feltett egy bakelitlemezt a hagyományos lemezjátszójára (**Goldmark Károly 1948**), és bekapcsolta a tv-t is (**Mihály Dénes, 1919**). Látva, hogy éppen New Yorkot mutatják be, megörült, hogy színes tv-je van (**Goldmark Károly, 1948**).

Nagyon tetszett neki a város, elsősorban a Centrál Park (**Asbóth Sándor, ő készítette a város rendezési tervét is**). Még megnézett egy tudományos filmet az űrkutatásról, ismét elcsodálkozott a holdautón (**Pávlics Ferenc kb. 1960**), majd még indulás előtt megpróbálta kirakni a Rubik kockát (**Rubik Ernő 1976**).

Már semmi nem kötötte le, így elindult sétálni, és mivel a közeljövőben autót kívánt vásárolni, autókat nézegetett. Ezért magához vette automata fényképezőgépét (**Mihályi József 1938**), dilemmázott kicsit, hogy a régebbi típusú kontaktlencsét (**Dallos József 1928**) vagy lágy anyagú kontaktlencsét (**Gyorffy István 1959**). használja-e? Az első kocsis, ami megtetszett, egy Ford T-modell volt (**Galamb József 1908**), aztán talált egy dízelmotoros BMW-t (**Ansits Ferenc 1983**), és megnézett magának egy Chevroletet is, amelynek automata sebesség váltója volt (**Bíró László 1932**). Még felmerült egy VW bogár is a speciális dizájnja miatt (**Barényi Béla, 1925**). Ez annyira tetszett neki, hogy ennek még a karburátorát is megvizsgálta (**Csonka János 1893**). De hamar rá-jött, hogy marad neki a bicikli, hazamenve meg is nézte a pincében, hogy rendben van-e, főleg a dinamója (**Jedlik Ányos 1861**), majd ámultan nézte a szomszéd ház tetejére leszálló helikoptert (**Asbóth Oszkár 1928**).

Ezt a tényt azon melegében elmesélte Pulitzer díjas (**Pulitzer József 1917**) újságíró barát-jának, akivel egy múzeumban találkozott, ahol éppen bemutatták a fényáteresztő üvegbeton feltalálásnak fázisait (**Losonczy Áron, 2001**)

- magát a betont nem tudták megnézni, mivel annak jogi hercehurcáit 13 év alatt nem sikerült befejezni.

Mikor végre hazaért, már sötét volt, felkapcsolta, régimódi lévén, még kripton-töltésű lámpáját (**Bródy Imre 1930**), megivott egy pohár szódát (**Jedlik Ányos 1940**), és mivel megfájdult a feje, keresett egy gyógyszert is, meg is találta a legutóbb Bécsben vásárolt Kalmopyrint (**Richter Gedeon 1912**).

Az egész nap fáradozásait kipihenendő visszatért a bakelit lemezhez, és feltette a Kodály-módszer vívmányait világszerte elterjesztő (**Kodály Zoltán 1929**) Psalmus Hungaricust.

XXIII. János pápa virágoskertje

Evilági hiábavalóságok

„Mi a mennyei dicsőségért teremtettünk. Ha Isten megengedte, hogy itt a földön is némi tiszteletben részesüljünk, úgy ennek vajmi kevés értéke van és hamarosan elenyészik, ha nem Istentől való. Ha ellenben az Úr úgy rendelkezett, hogy életünk értéke, célja és értelme Benne teljesen elrejtve maradjon, úgy nevetséges dolog, ha más egyébre törekszünk. A nagyravágyók és törtetőők a világ legnevetségesebb teremtményei.”

* * *

„Ó, milyen nehéz néha egyes oltártestvéreket elviselni, akik minduntalan a lelkipásztori munka külsőségeiről tudnak csak beszélni és akik nem képesek megfékezni a címek, rangok és kinevezések utáni, sokszor nehezen leplezhető, szerénytelen és olthatatlan vágyukat és törekvésüket, akik mindenről lekicsinylően nyilatkoznak és így maguk készítik elő sivár és nyűgös öregségük idő előtti bekövetkeztét.”

* * *

XXIII. János életelvei

„Mindig mindenkivel szemben jó akarok lenni.”

„Ó, mennyire utánoznunk kell az Urat az emberek iránti türelemben!”

„Azokból az apró tövisből, amelyeket Jézus iránti szeretetből viselünk el, rózsák fakadnak.”

„Mindent meghallgatni, sokat felejtetni és egy keveset javítani!”

„A nehézségekkel való nyugodt szembenzés az én legnagyobb erőforrásom.”

Püspöki jelmondatáról – „Engedelmesség és béke!” – szokta mondani: „Ez az én sikereimnek titka!”

**ISTEN POZITÍV VÁLASZAI A
MI NEGATÍV GONDOLATAINKRA**

Azt mondom: "Lehetetlen"

Isten azt mondja: *Minden lehetséges.* (Lk 18, 27)

Azt mondom: "Túl fáradt vagyok"

Isten azt mondja: *Én felüdítelek Téged.* (Mt 11,28-30)

Azt mondom: "Engem senki sem szeret igazán."

Isten azt mondja: *Én szeretlek.* (Jn 3,16; Jn 13,34)

Azt mondom: "Nem tudom tovább folytatni."

Isten azt mondja: *Elegendő az én kegyelmem.* (1 Kor 12,9; Zsolt 91,15)

Azt mondom: "Nem tudom, merre tovább."

Isten azt mondja: *Vezetni fogom a lépteidet.* (Péld 3,5-6.)

Azt mondom: "Nem bírom ki."

Isten azt mondja: *Mindent elviselsz.* (Fil 4,13)

Azt mondom: "Nem vagyok képes rá."

Isten azt mondja: *De én képes vagyok.* (2 Kor 9,8)

Azt mondom: "Nem érdemes."

Isten azt mondja: *Érdemes.* (Róm 8,28)

Azt mondom: "Nem tudok megbocsátani magamnak."

Isten azt mondja: *De én megbocsátok neked.* (1 Jn 1,9, Róm 8,1)

Azt mondom: "Nem sikerül."

Isten azt mondja: *Majd mindent megadok szükséged szerint.* (Fil 4,19)

Azt mondom: "Félek."

Isten azt mondja: *Én nem adtam neked a félelem lelkét.* (2 Tim 1,7)

Azt mondom: "Állandóan aggódom és csalódott vagyok."

Isten azt mondja: *Minden gondodat hagyd Rám.* (1 Pét.5,7)

Azt mondom: "Nincs elég hitem."

Isten azt mondja: *Mindenkinek mértéke szerint adtam hitet.* (Róm 12,3)

Azt mondom: "Nem vagyok elég okos."

Isten azt mondja: *Adok neked bölcsességet.* (1.Kor 1,30)

Azt mondom: "Teljesen egyedül érzem magam."

Isten azt mondja: *Én nem hagylak el, nem hagylak Téged cserben soha.*
(Zsid 13,5)

Szentmise szándékok február hónapban

- | | |
|--|---------|
| 1. | (8.00) |
| | (11.00) |
| +Heik Mihály, neje +Gróf Mária 1. évf | (18.00) |
| 2. A „Titkos értelmű rózsza” rf. (Szalainé) csoport élő Tagjai | |
| 3. A „Titkos értelmű rózsza” rf. (Szalainé) csoport +Tagjai | |
| 4. | |
| 5. +Ruzsai Pál, +Szülei és összes +Hozzá tartozó | |
| 6.-7. | |
| 8. +Szikszai József, +József fia, +Ildikó unokája és összes +Hozzá tartozó | (8.00) |
| | (11.00) |
| +Jancsó Mihályné és +Szülei | (18.00) |
| 9. | |
| 10. A Szűzanya tiszteletére | |
| 11. +Néczin András 8. évf. | |
| 12. +ifj. Kiss Sándor és +Szülei | |
| 13. Hálából születésnapra | |
| 14. +Rozmüller József és neje +Tanács Mária | |
| 15. +József és +Julianna | (8.00) |
| | (11.00) |
| +Burkovics Péter, +Bollog János, neje +Klopcsek Katalin, | |
| +Katalin leányuk és összes +Hozzá tartozó | (18.00) |
| 16. +Rozmüller József, neje +Szokolik Julianna és két +Gyermeük | |
| 17. +Paulovics Károlyné, +Férje és +Szüleik | |
| 18. +Nagy János, neje +Huszka Julianna, +Gyermeük és +Unokájuk | |
| 19. Hálából 60. születésnapra | |
| 20. Jószándék | |
| 21. | |
| 22. <i>Az egyházközség februárban +Hívei</i> | (8.00) |
| | (11.00) |
| +Mészáros Anna 6. évf. és +Édesapja | (18.00) |
| 23.-25. | |
| 26. +Kotter Károly | |
| 27.-28. | |

Boldogok

*Boldogok, kik hisznek – s nem látnak,
Kik a télben is tavaszt várnak.
Kik jobb jövőben bízva élnek,
Nem csüggednek – inkább remélnek.*

*Kik a baj mögött áldást lelnek,
Kik ha elesnek – fel is kelnek.
Kik mindennek örülni tudnak,
Kevésnek éppúgy, mint a soknak.*

*Kik a tettet nem mástól várják,
Hol segíthetnek: megtalálják.
Kinek fontosabb a más dolga,
Mint az ön maga baja-gondja.*

*Akik nem látnak, mégis hisznek,
Kik ahol tudnak, csak jót tesznek,
Kik mindig derűs szívvel járnak,
Szót fogadnak Isten szavának.*

„Egy jó király nem értette, hogy miért nem boldogul népe. Hiszen volt munka, a föld gazdagon termett, nem támadott az ellenség. A király jól kormányzott, nem sújtotta nehéz adókkal népét. Támadt egy gondolata. Nagy lakomát szervezett, ahová országa minden polgárát meghívta. A hírnökök országszerte hirdették a nagy eseményt. Azt is közzétették, hogy a király minden jóval ellátja az embereket a lakomán, de a maga borát mindenki maga hozza. Ha megérkezett, öntse egy hatalmas hordóba, és majd onnan osztják szét a lakoma vendégeinek. Meg is érkezett az ország teljes népessége. Hozták magukkal tömlőikben a bort, és beleöntötték a királyi udvaron felállított hatalmas hordóba. A lakoma elkezdődött, de amikor megízlelték az ezüst serlegekbe töltött közös bort, mindenkinek elkomorodott az arca. Legfőképpen a királynak. A serlegekben egyszerű folyóvíz volt. Mindenki úgy gondolkodott, hogy mivel a többiek bizonyára finom bort hoznak, ő akár vizet is tölthet a hordóba. Így aztán senki sem hozott bort. A király pedig ünnepi beszéd helyett csak ennyit mondott: 'Én már értem, hogy miért nem boldogultok. Ti is rájöttetek?'”

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 18.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **18.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**